

РЕШЕНИЕ

№ 6139

гр. София, 06.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 09.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **5035** по описа за **2020** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от юрисконсулт – пълномощник на [фирма], против Решение от 01.04.2020 г., по НАХД № 5876/2019 г. на Софийски районен съд, НО, 114^{ти} състав. С решението е потвърдено издаденото от член на Комисията за финансов надзор, изпълняващ функциите на заместник-председател на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“ **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ** № Р-10-185/05.03.2019 г., с което на застрахователното дружество е наложена имуществена санкция, в размер на 2 000 лв., за нарушение по чл. 108, ал. 1 КЗ - застрахователят не се е произнесъл в 15-дневен срок по претенция №[ЕИК], като определи и изплати размера на обезщетението или мотивирано откаже плащането, най-късно до 03.08.2018 г., вкл.

Касационната жалба преповтаря възраженията, изложени и пред въззивния съд. В съдебно заседание касаторът не е представляван. Представил е писмени бележки, чието съдържание пък е идентично с това на въззивната и на касационната жалба.

Ответникът, чрез юрисконсулт оспорва жалбата и представя писмена защита. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на

жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след като прецени приложените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима. По същество е неоснователна.

Според разпоредбата на чл. 218 от АПК касационният съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

Въззивният съд е проверил обективно и пълно описаната в акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление фактическа обстановка, а именно, че: на 13.06.2018 г. в ЗД [фирма] е заведена застрахователна претенция (щета) №[ЕИК], по подадено от Е. Пл. Д. писмено уведомление за настъпило застрахователно събитие по клауза „възстановяване на разходи“ от групова медицинска застраховка „Закрила“. На 13.07.2018 г., по искане на застрахователя застрахованото лице е представило още писмени доказателства, като след тази дата не е изисквано представяне на други данни. В 15-дневен срок от тази дата обаче, вкл. до 03.08.2018 г. застрахователят не се е произнесъл по претенцията и така не е спазил 15-дневният срок по чл. 108, ал. 1 КЗ, като е заплатил обезщетение на 06.08.2018 г. За това административно нарушение е санкциониран на основание чл. 644, ал. 2, предл. второ, вр. ал. 1, т. 2, предл. първо КЗ, като е отчетено, че нарушението е повторно, по смисъла на § 1, т. 51 ДР КЗ, тъй като с влязло на 06.03.2018 г. друго НП - № Р-10-372/13.06.2017 г. дружеството е санкционирано за нарушение от същия вид. Съдът, след като е обсъдил противопоставените му възражения е приел, че в административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на установените със ЗАНН процесуални правила, а случаят не е маловажен.

Касационният съд изцяло споделя мотивите на въззивния и преценява като неоснователни касационните доводи.

Процесното нарушение се явява повторно, предвид дефиницията на § 1, т. 51 ДР КЗ и въпросът за „явната несправедливост“ на наложената санкция не стои, понеже нормата на чл. 348, ал. 5, т. 1 НПК не е приложима в случая. Въпросът за размера на наказание, налагано по реда на ЗАНН и на основание КЗ не е сред въпросите, изброени в чл. 84 ЗАНН.

Актът по чл. 19, ал. 6 ЗКФН, липсата на който касаторът счита за процесуално нарушение при ангажиране на отговорността е акт, в който КФН обективира извършени надзорни проверки. Когато се ангажира административнонаказателна отговорност началото на производството се поставя с АУАН – чл. 36, ал. 1 ЗАНН, какъвто е наличен и изрично е цитиран в наказателното постановление.

Процесното нарушение не представлява и маловажен случай, по смисъла на чл. 28 ЗАНН, независимо, че дължимото изпълнение по чл. 108, ал. 1 КЗ е забавено само с два календарни дни. Предвид характера на засегнатите обществени отношения и целите на КЗ (чл. 2, ал. 1), наличието на повторност, по смисъла на § 1, т. 51 ДР КЗ не позволява приложимост на разпоредбата на чл. 28 ЗАНН. Действително, предвид чл. 183, ал. 4 НПК, вр. чл. 84 ЗАНН нарушението следва да се счита за извършено на

06.08.2018 г. – понеделник, а не на 04.08.2018 г. - събота. Фактът, че с НП е приета дата на нарушението 04.08.2018 г. не представлява съществено нарушаване на процесуалните правила, тъй като не се отразява на възможността за адекватна и рационална защита срещу постановлението.

Касационната жалба е неоснователна, с оглед на което и предвид разпоредбата на чл. 63, ал. 5 (нова – ДВ, бр. 94/2019 г.), вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, на процесуалния представител на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, в размер на 80 лева.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София - град, V^{-ти} касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 01.04.2020 г., по НАХД № 5876/2019 г. на Софийски районен съд, НО, 114^{-ти} състав.

ОСЪЖДА Застрахователно дружество [фирма], ЕИК:[ЕИК] да заплати на Комисията за финансов надзор юрисконсултско възнаграждение, в размер на 80 лв. (осемдесет лева).

Касационното решение е окончателно и не подлежи на обжалване, и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: